

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

obra de hombre. Pol. *smiecie*. Vng. *Neutrik*. Ang. *Te laught*. Ponatur aliquando absolutus. Gell. lib. 1. Rex, qualis annus aetate despiceret, natus. Cic. 3. de Finib. M. Crassus, quem semel ait in vita natus. Lucilius: & ea re *lauging* vocatum. Aliquando datum admittit. Rideo tibi. Virg. 3. Aeneid. -risit pater optimus olla. Quom autem accusativum habet, significat deride o. *negigere*. Plaut. in Stich. Accator, nisi te hodie inulum. Terent. in Adolph. Rideo hunc pium ait seire: is solus nescit omnia. Cicero de Amis. ref. Quum riferint impudentiam hominis, o. Ovid. 2. Faust. Ridet amatores Lydia puerum suum. & Transferunt & ad plantas, quae ridere dicuntur, quum coloniis amoenitate spectantium oculos oblectant. Virgil. 4. Eclog. Multaque, ridentes colocatae funderunt a cantha. Ridens, risus, participantia. [Γέλειν σοθίκη πάθειαν μελέσαις. Gall. *Quint.* Ital. *Cirnde*. Ger. *laugend*. Hisp. *que rie*. Pol. *smieciap*. Vng. *Neutrem*. Ang. *That laughe*.] Horat. in Arte: Veridentibus ardent, ita flentibus adiunt Humanis vultus. Ridiculus. Deridendos. [γέλειν σοθίκη πάθειαν μελέσαις. Gall. *Digne de quier enrie*, digne d'estre moqué. Ital. *Chi marita da offere scherzare*. Ger. *Verlaubtes wdet*. Hisp. *Digne de ser burlado*. Pol. *Wismiania godz*. Vng. *Neutreib An Worthies smacking*.] Horatius in Epist. 1: Solvo ienescentem mature fanus equum, ne Peccet ad extrellum ridendas.

Ridiculus, adjektivum. [γέλειν λαχεῖν, επελαχεῖν γέλειν. Gall. *Tout riant, ne saufent que rire*. Ital. *Che ride sempre*. Ger. *Essen lachende gleich oder lachend dass lachen*. Hisp. *Cosa que mucha rie o burla*. Pol. *Sowich strojacy*. Vng. *Neutribus mifolge*. Ang. *That ruer laucheth*.] Plaut. in Epid. illam ridiculam, atq. hilaram, huic adduxit simul.

Ridiculum, ridiculi, substantivum, n. f. Dictum, factumve risum excitans. [τραγωδίας. Gall. *Mes pour rire, mes querre*. Ital. *Ridicolo, mes salente da ridere, buffa*. Ger. *Ein lächerlich dring/ ein lächerlich weg*. Hisp. *El donayro la que diegen gracia que hace rir o da carcajada desiva*. Pol. *smieciapreq*. Vng. *Neutregei dege*. Ang. *A thing to be laughed at*.] Cicero lib. 2. de Orat. *Sepe etiam sententiosi ridicula dicuntur*. Plautus in Stich. Me meum obtenturum ridiculus meis. & Hinc Gell. lib. 17. cap. 1. formavit compositum Dendriculum, ut vel ipsa re quod ita dicebat, opprobriate adveriaris, & per facetas ostentaret, facere eos dendriculum, quod perinde Caelio formam criminis darent, quasi arbitrium ejus fuisset, quasi forma nasceretur. Plaut. in Amph. Et quidem joco illa dixeram dum tibi ridiculi causa. Terent. in Heave. Ridiculum est istuc me admonere Clitiphio. Idem in Eunach. Ridiculum, non enim cogitatas.

Ridiculitas, pluralis ridicula. [Vn. *Neutregei, tsotsida*.] Cato apud Macrob. Satyr. lib. 3. cap. 14: Descendit de Cantherio inde baculos dare, ridicularia fundere.

Ridiculus, a. u. m. linguis: hoc est, aquæ affluxu humectus, seu quod rigor facile potest. [τραγωδίας, γρίπης. Gall. *Mal d'au*, ouis, s. t. *Irrigatio*.] Gall. *Arrasement*. Ital. *Inaffamento*. Ger. *Wässerung*. Bel. *Nat mafung*. Hisp. *La chale regar*. Pol. *Woda naadzynie*. Vng. *börde, vizefizet*. Ang. *A wetting or washing of ground*.] Colum. lib. 11. cap. 1: Si autem sicco loco seni debucuit, quod rigationem ministrari non coepit, mens Februariorum sequipeda aliitudine sufficiat. & Hujus compositum est litigo, ac de quo alio.

Rigido, om. s. t. Irrigatio. [τραγωδίας, γρίπης. Gall. *Mal d'au*, ouis, s. t. *Irrigatio*.] Ital. *Cose qui s'acqua*. Ger. *Das wat wässert tan/ wässrig*. Hisp. *Cose qui jeringa*. Pol. *Woda naadzynie*. Vng. *Vize, vizedet*. Ang. *Thawes easily watered or has watered*.] Colum. lib. 2. cap. 17: deputo loquens: Ius (inquit) animadversimus duo genera, quoniam alterum est siccaneum, alterum riguum: siccaneum, quod nigra nuncquam, aut non facile potest, intelligi riguum, quod bolle. Ovid. 5. Metam. Quo tq. slaus conjux riguo collegabat. & Aliquando & activè accipitur, pro eo quod irrigandi vim habet. Virgil. 2. Georg. Rura mali, & rigus placet usus annis.

Rigor, oris, m. t. Rigor. [τραγωδίας, γρίπης. Gall. *mal d'au*. Vn. *Neutregei*.] Virg. 1. Geog. Quum ferri rigor, et in gutta lamina sensa. & Transferunt & ad aliam Riga namus hoc est, severitas, & implacabilitas. Plin. lib. 7. cap. 19: Tum hi animi tenor aliquando in rigorem quandam, tortuorum naturæ duram & inflexibilem, affectus, humanos admittit. Rigor orationis: id est, tenor quidam perpetuo in similitudine, & inflexibilitate. [τραγωδίας, γρίπης. Pol. *trah do*. Vn. *Neutregei*.] Virg. 1. Geog. Quum ferri rigor, et in gutta lamina sensa.

Rigor, Temperie est; sed hoc differt a latice, quod limitat quodcumq. in agro opera manuum factum est ad observationem suam: rigor vero sua rectitudinis naturalis nomus accepit. Sic Aggenus in libro de Limibus.

Rigidus, a. u. m. Rigidus, durus pro rigore. [τραγωδίας, γρίπης. Gall. *Mal de fraude, raid et dur*. Ital. *Mal de fraude, raid et dur*. Ger. *Häufigkeit von starken graßblättern oder graugrünem Blatt*. Hisp. *Lialo, yento, espere*. Pol. *Vmazl - szigmas*. Vn. *Neutregei*. Ang. *that stuff is hard*.] Virg. 2. Geog. Sed tam prudens quicquam perindeat autor. Tellurem bene diligam ipsante in overi. Virgil. 6. Eclog. non rigidas, aut vacuninas querit. & Per translationem eius pro rigo,

streto, & crudeli. [נִשְׁׂרָקְ קַשְׁׂבֵּרְ בְּלִיןְ הַאֲכַזְׂרָהְ] נִכְׂנָרְ אֶחָזָרְ Pol.
102. Vt. Kemny, leg. etim.] Plautus Epit. 74: Sententiam Ma-
cii at rigidam duramq[ue] reprehendunt. Martialis lib. 10: Nec
doteas rigido fugax leoni. ¶ Rrigida caligo. Cicер. 1. Tuse.
Per spiculatas saxis structas asperis, pendentibus maximis, ibi
rigida confiar caligo inferum. Rigida innocentia. Liv. 9. belli
Maced. Invicti à cupiditatibus animi, & rigidè innocentiz,
rancoribus glorie, divinitatium.

Liggo, ges, gwi, n. f. Frigo, vel durus & inflexibilis fium p̄fri-
gost. [Liggo, n. m. f. Gal. Elfreroid de freid, elfrer geis & glaci. Ital.
Ello fridde, sfer affro, esser dura. Ger. Erstarren, eber gestabien, ven-
tus habens geretum. Bel. Ront pin. Hisp. Elarce, etiar yero y dure.
Pol. Wmery un ieko kofis. Vng. Hodeg vagrek, hideg miat meg
kmentem. Ang. To be stiff for cold.] Cicero. i. Tusc. Cæteras par-
tes incultas, quod aut frigore rigent, aut urantur calore. Plinius Major lib. 6. cap. 13 : Vetus Aliz quoq; magna portio
apposita Septentiori, injuria sideris rigentis, vallis solitudi-
nes habet. & Rigere gelu. Livius lib. 1. bell. Pun. Homines in-
toxi & inculci, animabia, inanit maci omnia rigentia gelu, ce-
seri risu quam dictu冰diora terrorum innovarunt. Martial.
lib. 1. Quæ dum miratur, pingui se rore teneri, Concretu riguit
infracte peccata gelu. & Rigentes oculi apud Plinium, qui non
circumagnor, ut sit Budaeus. & Rigen corporis, nullo modo
serum. Quintilianus: Adversa facies, demissa brachia, & jun-
ctipeda, & a summo ad imum rigens corpus. Hujus compo-
nit luna, Dirigeo, à quo Dirigeo: Obtigeo, à quo Obtinge-
so, quorum significata vide luis locis.

*Lætico, a. et Frigescio, Per translationem Rigescere capitur pro
indurare, vel eructari, seu contrahunt esse; quoniam quæ frigescit,
honest, & indurescunt. [FLW P. *kasibah*. *endurecere*. Gall.
-indurare. Ital. *indurarsi*. Ger. *Verstehen* oder *gestabiet steh-*
en. Hslp. *endurecerse*. Pol. *Vimarzem*. Vng. *Meg bidegvislik*, ke-
meneslik. Ang. *To make stiff for cold.*] Virg. lib. 2. Georg. Aeraq*i*
affluit vulgo, vellesq*i* rigescunt. Vbi Servius: Durantur, ut
frig*i* potius, quam scindi posse videantur.
Roulei Riga. Röm. Vider. 1600.*

Rigids, Rigua, Riguum, Viderigo.

Rim. 1. x. Lp. Propriæ fillura dicitur in tabulis male junctis, aut alio filio. [1. chagħeb PTP nekkie VTP bekiah, xhaqgħa. Gall, farr, ornafe. Ital. figura. Ger. Ein spät oder ryß. Bel. Ein rassippterrit. Hisp. Hendedura o riqsqaiera jadura. Pol. skaf, mjspejje, riqsqaiera. Vng. Hafadék. Att. A cor, a chap et desfi.] Quoniam etiam generalius accipitur, ut fissura omnes, numerantur: & rimas a gerre quæcumque, vinduntur. Plin. lib. 15. cap. 1. Amure subigit a casu retendit messibus, ut formicæ, rimeq; absint. Cic. Att. lib. 14: Tabernæ mihi duæ corrugerunt, reliquæ rimæ agunt. Virg. 1. Aeneid. laxis lateri compagibus omnes Accipiunt nimbū cum imbre, rimisq; fatiscent. Terentius Eunuchs. Plenus rimarum sum, haec atq; illac perfluo. q; Invenite rimam, dicitur in tergiversatoris, inquit Erasmus, qui nulla in causa tot fidei vinculus possunt astingi, quia quæ clibanunt, aliquid inventant. Plautus Casin. lis præstigii dux fuit urones hanc invenient rimam. q; Rimas explore, dicuntur orationes, per translationem, quam verba infaciunt, ut oleniores

transmissionem, quam vera infaciunt, ut pleniorē
missionem faciant. Cic. in Orat. Neg. infaciens verba quasi
rūas exp̄lere: nec minutos numeros sequens, concidat, de-
lāndetq; sententias. Cārminū item rimas exp̄lere dicuntur
verificantes, qui tibicibus passim insetti, cārminis hiatum
supplent. Huius diminutivum est R̄imula.

Appellatur enim omnium est Ramula.
imōsūs, a. um. Quod est nimis plenum. [*Abundans*, Gal. Plein
de force et de cause. Ital. Pieno de sufficie. Ger. Rüdigig/ voll spät.
Hisp. Lleno de condidura. Pol. Pełny respadnia ikal'b. Vng. Ha-
sadek. Ang. Full of shapes or classes.] Colum lib. 1. cap. 3 : Quic-

qui ab inferiore mox apposuitis, sillum erit, simolumq;. Vir
pl. 8. Aeneid. - gemit sub pondere cyma Sutilis , & multam
acceptum timor paludem.
not. an. d.p. Diligenter quoque scrutor, quasi rimulas qua-

que perquiso. [בְּקַרְבָּן חִשְׁבֵּן שָׁפֵסֶת שָׁרֵד דָּרְסֵף. Ord. Gall. Feniller par tout, chercher diligemment. Ital. Cercar be-

Ger. Dienstig auch als spät und tief durchsuchen Bel. Verstaub
aufzusam. Hisp. Bascar diligencemense. Pol. Pilmu jukam. Un.
Lazdinėjaisiukas. Ang. To seek and searche diligenty. Ita-
tum ad evitare quae rescam invenientur.

ad avibus, quæ etiam inquirunt in terra ruminis. Virg. lib.
Georg. Dulcibus in fragis ruminantur prata Caystrus: Id est, pa-
scuntur in pratis, & cibis per omnes rimas terræ perquiruntur.
Cic. de Divis. Sed tamen id quoque ruminatur, quantum potest.

lib. 2; Quæ natura loci, quod sit rimabere solers Armorum
genus. Rimari jecur epulis. Virg. lib. 6. Aeneid. de Tityo: ro-
bo: immanis vulnus obanco immortale jecur tundens, sce-
nadas potius Viscera, rimatus, rumpit, hinc

... penes Viscera, rimaturq; epulis habitariq; sub alto
fodore. & interdum rimari est scandere, & quasi in rimas age-
[v.] hakab. *[Agg. Cor. 1.]* Idem i. Georg. Ergo xgię rafinis,
enam rimantur.

ingo, it, xi, nctum, Ringo! deponas, Os torqueo, quod ca-
si faciat quem lacravisti sunt; vel quum ex ira in rugas di-

ducunt os. [פָּנָדְךָ פָּנָדְךָ פָּנָדְךָ] *pabdr pabdr pabdr*, the first exodus. Gall. Terdre la bouche comme un homme courroucé, réchigner. Ital. Torcer la bocca come se fosse stato derrotato. Ger. Das maul zusammenschütteln oder zersperren. Bel. Den mons tissons trester. Hisp. Rosar los canes. Pol. Geba krywie marszyc sie. Vnl. Ar. segnet sein vorzug, vigoritem. Ang. To grime and strew the teeth as a doge doeth.] Hinc Ringi, pro irasci, indignari, allatrare, convicari, murmurare ponitur. [בְּכַפְתָּנִים הַחֲבָהֶלֶשׁ] Terent. in Phorm. Quoniam ille & eura, & sumpus absumitur, dum tibi sit quod placet, ille tingitur, tu rides. Discit autem ringi à narium tortura: nam per naris dicitur: ut sic ringi, quasi narem agnidi est, torqueri.

R. fūs, us, m. q. Non solum hiatus significat unde verba exerantur, sed totam illam partem circa ipsum hiatum, quæ in homine residente, vel alio modo os torqueat, lineis quibusdam terminatur. [crocis. Gal. L'euverture de la bouche quand on rit, ou qu'on rache. Ital. Cessa, apertura di bocca quando sride. Ger. Die aussperlung des mauns/ und bliebung der zähnen. Hisp. El abertura grande de la boca quando srie. Pol. Otwarcie gębu. Vng. Szay rizoritatis. Ang. A gryning or opning of the mouth.] Budæus: Rictus, est oris difformis, qualis esse solerit in ridentibus. Mart. li. 3; Quum comparata rictibus tuis ora Niliacus habeat crocodilus angusta. Contrahere rictum, eorum est qui mœsti, aut meditabundi sunt. evippe 2[αγαθά]. Putatur de Rictus esse figura in ore ad tempus aliquo modo contracta, vel producta, vel inversa, vel extensa, quæ paulo post reditura sit in naturalem formam. Est & communis tam bellus quam hominibus. Diducere rictum, est ad hilaritatem impellere. Horat. Ergo nō sat satis risu diducere rictum. ¶ Aliquando diducere rictum, est os aperire. Iuvan. Satyr. 10: Ipse ad conspectum cœnæ diducere rictum Contentus. ¶ Ponitur aliquando rictus, pro minaci habitu oris. Cic. Ver. 6. de Herculis status: Vsq; eo, iudices, ut rictus ejus, ac mentum paulo sit atrocius. ¶ Dicimus de rictu in neutro genere. Lucret. lib. 3: Irritata canum quum primum magna molossum Mollia ricta fremunt duros nudantia dentes. ¶ Aliquando accipitur pro rostro: unæ nonnulli à Grecis deductum volant, apud quos iuxta tollrum dicitur. Veritatem tamen est à Latino verbo ringo derivari.

Ripæ, sc. Cepido sive labrum amnis: hoc est, terra extrema ora, quæ utrinque flumen alluitur. [L. W. saphah Tzadik 77. 4. abed-
hah, ἡθαμάς εὔρε. Gall. Riuus riuus Ital. Riviera, riuus Ger. Ein
gekäß eines Russischen Meisters. Hisp. Lávibera. Pol. Brzeg, kras.
Vng. Par. mar. Ang. A river bank.] Proprie causa fluminis &
torrentium ripæ dicuntur, ut littora maris. Ovid. i. Metamor.
. campoq; recepti Liberioris aquæ pro ripis littora pulsant.
Cæl. 6. bell. Gall. Erat inter Labicæ aq; hollem difficili trans-
itu flumen, ripisq; præruptis, &c. Invenitur tam Ripa etiam
de mari dici. Plin. i. 9, cap. 15, de mari Pontico: Thynni dextra
ripa intrant, levæ excent.
Ripula, diminutivum. [χειλίδης. Gall. Pesterne, Ital. Picciola ri-
ua. Ger. Ein gekäßtes/gesperrtes. Hisp. Pequeña ríbora. Pol. Brze-
żek. Vng. Parotka. Ang. A little river bank.] Cicero ad Attic.
lib. 3: fit tamen hæc παντοχεία ripula, videtur habitura cele-
bre satiatio.

rem latitatem.
Tiparilis, adjectivū. Quod in ripis habitat. [277]res, nunc et rū-
pus. Gall. Qui satis ēriugat. Ital. Che habita a la riva. Ger.
Das an dem gehad eines fließenden wassers wohnt. Hisp. Lo que viva
en la ribera. Pol. Na brzeg wodzimyjskaicy. Vng. Parti, mar-
ti. Ang. That dwelleth by the bankes of rivers.] Plin. lib. 34. cap. 42:
Ripanum volucres. Idem lib. 30: Multo tamen efficacissime, ti-
patiarum pulchritudo vocant in ripatum cavis nidificantes.
Tiparices, dicebantur milites qui in Imperio Imperio

parates, dicebantur milites qui in Imperii limitibus excubabant pro republica adversas Barbaros: ursuta qui citerioris Rheni, & Danubii ripas, ad compescendas Germanorum, vel Sarmatarum excusiones insidebant. Horum meminit Iulianus C. de Re militari.

Hic uero, nisi m. f. [Ger. Ein festlaster in einer wands oder ein Reisefaktor mit jeder überzeugen.] Cestula est, interprete Donato, pelle

atus, *tus*, *m. q.* *mos* & *probata confectudo*, quam omnes
tratant habent. [פְּרִישׁוֹת פְּרִישׁוֹת כָּלָבָה פְּרִישׁוֹת תְּרֵבָה] Ger. *pjø*, *pro-
vægning*. Gall. *Cavilame*, *festa*, maniera de feste accostumatoe. Ital.
festi, *cattaneo*, *reza*. Ger. Ein erdenhafte generalität i sin bremselike
weis. Bel. En maniere. Hisp. La costumbre, modo ordenado de obrar.
Pol. Obchód zwyczaj pry slubie. Vn. *Sopka*, *mod*, *ibruey*. An. A
maner se custome. J. Festus: Ritus, mos est coprobatu in admini-
stradis sacrificiis. Ovid. 2. Fast. Hinc Populi ritus edidicere no-
ros. Tacit. lib. 2: Nil certā ante diem profanos ritus existent.
Accipitur rame etiā generalius (quo d' & Festus fatetur) pro-

qui pecudum ritu omnia ad voluptatem referant. q Legitor
& ablativus rite, tanquam à nominativo rites, sive tuis. Stat.
libro i. Theb. Hui mihi primitis armorum, & ritu nefasto
Labatus.

Ritè, Redè & bene, teste Pompeio. [egāt. Gall. sicut & dicitur
ritus, eis qui illo apparuerint. Ital. Directamente, comee consonante.
Ger. Directissimè und weli nach redet ist weli. Bel. Wl. Hisp. sicut &
deteriormente. Pol. Wedle per jarku. Vng. Iel. iugan. Ang.
Right and weli.] Vario à ritu dictum putat, propter ea quod que
secundum ritum sicut, recta & rata sint. Cic. 2. de Finib. Quæ
potest appellari ritus sapientia. Liv. lib. 4. Decad. 5. In morte ja-
cetius nō perpetrato. **Cic. VII 4.1. Sacrae ritus**
Ritualis libri, Herusorum libri erant, teste Fello, in quibus
scriptum erat quo tunc Vibes condantur, arce, adesq; lacren-
tut, curix, tribus, & centaurix distribuantur. Herosomus peditis.
Cic. 1. de Divin. Quod Herusorum declarant, & aruspicii,
& fuliginales, & miasmales libri, nostri etiam augurales.

Rivales, m. i. Qui euidem mulieris amore tenentur. [ad reg-
es.] Gall. Corruans qui amant rae mesme filie. Ital. Rivali, aman-
tanti una sola. Ger. Mühlner jwes oder mehr die oft vnb eine hu-
te. Hispan. Combileas, enamorados de una sola. Pol. Trzegiemiel es-
micij pspisjpsjbie grammatomie. Vng. Egz remolj Zerekk. Ang.
They which love one woman.] Plaut, in Stichio : Eadem est amica
ambodius, rivales sumus. Terentius in Eynuch. Militem ego
rivalem recipiendum censeo. Translatio sumpta est vel à be-
stis que luentes, quum ex eodem rivulo hauistum petunt,
præmium contra se invicem concitant, vel à re rustica : nam ri-
vales dicuntur ii quorum agros rivus aliquis distinguit qui
iacentiudine, & mutatione crebra cursus, lites scep̄to iocet eos
fuscent. Vlpian. De Aqua quotid. & xliii. l. i. Rivales qui per
eundem rivum aquam ducent, inter quos scep̄to contentio est
de aqua et ali. & Si a rivali diligere dicuntur ii qui stulte mi-
rantur quod nemo alius concupiseat: sumpta allegoria ab a-
mantibus, quibus est amica deformis, & quā alius nemo ve-
lit. Cic. ad Quint. Fratr. li. 3: O' dī quām ineptus, quām si ipse
amans sine rivali.

Rivalitatis, atis, Et. Aemulatio illa inter eos qui eandem amant. [רivaliy' קְנָתָה, מְנוּחָה. G[al]. L'ennui entre deux compagnons aimés : une rivale fille. It[al]. Concurrence d'amour. Ger. Der eifer und feind se die mitbitter gegen einander tragen. Hisp. Competición de amores. Pol. Zajęcie nowej osoby. Vng. Egg zemeli, xeribek kig való vettekedés. Ang. Envy between two that loueli one woman.] Cic. in Tuscul. Obirectate verò alteri, aut illa vitiosa emulatio, quæ rivalitati similis est.

Rivalis, & hoc riva, Vide RIVVS.
Rivinus, Rivalis, ~~sern̄z̄~~. Plautus in Asin. Cedit noctem filius
rivinus amens ob raptam mulierem.
Rivus, m. f. Aqua fluens à fonte vel flumine ducta: [J]UD p̄t̄y, h̄
p̄t̄z, Gall. Kniffau, Ital. Rio, rie, foffatello. Ger. Em̄bach, waſſer-
russ. Bel. Čimbitse. Hisp. El chorro o río pequeño. Pol. Struga,
fisk. Vng. Foliam. Ang. River,] Cic. in Topic. Tanquam ri-
vorum à fonte deducto. Virg. 8. Eclog. Propter aquæ rivum
viridi pro cumbit in ulva. Horat. 3. Carm. Ode 16: Puræ rivus
aquaæ silvaq; jugerunt Paucorum. Idem 2. Car. Ode 2: &c ob-
liquo: laborat Lympha fugax trepidare rivo. Lapidosus ri-
vus, Ovid. 3. Faſtor. Sanguinis rivos yomens, Virgil. 11. Aen.
Lacrymarium rivum, Ovid 9. Metam., & Hiæc de rivo, as, & cor-
rivo, as, de quibus suprà suis locis.

Rivulus, s. diminutivum, *Parvus rurus*. [videtur. Gall. *Ruisfeller*, petit ruscello. Ital. *Ruscello*. Ger. Ein *Dörfchen*. Hisp. *Chorro pequeño*. Pol. *strąpka*. Vng. *Földszék*. Ang. *A little meer*.] Cic. pro Cato: Ut rivulus acceleritus, & ductus ab ipso capite. Id est 1. Acad. Sed meos amicos in quibus est studium, in Greciam miror et, ad Grecos ire jubeo, ut ea à fontibus potius hauriant, quam rivulos conseruentur.

Rivalis, i.e. om. t. Quod ex rivo est, sive quod in rivo nascitur.
[*Termeys.* Gall. *Dervissas.* Ital. *Di riscello.* Ger. *Die bambi* /
oder aus dem bambi. Hisp. *Caf di charra.* Pol. *Szczepili.* Vng. *Fo-
liambel vala.* Ang. *Gaffer.*] Colum. lib. 8. cap. 15: Datur cam-
marus, & rivalis aecula, vel si qua sunt incrementi parvi flu-
viorum animalia.

Rivatum, adverbium, Per rivos. [Vn. Polyamoreenkent.] Macrob.
Satyr, lib. 7, cap. 12: Qux igitur rano facit, ut rivatum aqua de
Ponto fluant.

Rix. L. z. f. p. Lis, contentio, pugna à ringendo, ut quidam vo-
lant: quod propriè est canum quādo irripians. [רִיב רַב אָהָב
מְרַחֵב תְּמִימָן מְתִימָה. יְגָר. Gall. R. iste, pugna, rīlos, debat. Ital.
Rīsa, discordia, contentione. Ger. Ein jenseit; haben. Bel. Ein getäff.
Hilp. La rancune, obra densar. Pol. swar, gnada. Vng. Vezen
vernas. Ang. Strangling, chidring.] Cicero in Ver. Ecce autem no-
va ruita, atque rixa. Ovid. 3. de Arte: Nec tua frangetur nocturna janua rixa. Cicer. ad Petrum, libro 9: Iti academiz nostra
cum eo magna rixa est. Liv. 2. ab Urbe: Consulam intercursu
nra sedata est.

Rixosus, a, um, Contentiosus, litigiosus. [רִזְוּסָה רַבָּה לִגְעָגָעָה, לִגְעָגָעָת. Gall. Rixosus, riotus. Ital. Contentioso. Ger. Zankisch/ häderisch. Hisp. Zenzioso/risador. Pol. Zwadzis. Vng. Garazda, rizca venio. Ang. That ever chideith and fesideth.] Rixus: Rictus, rixa, rirose, nō gitur, dici videntur quia in diversum rumpuntur, contrariaq. sint recto. Colum. lib. I. cap. 12. Rixosarum avium lanistæ, cuius plerunq. cœ.

Rixor, atis, d. p. luxgor, contendo, lingo. [רִזְוּסָה נַבְלָה בְּלִיזָה. Gall. Rister, elixer, rixier. Ital. Contendere, morir viva. Ger. Zanken/ häderem. Bel. Riven. Hisp. Renir à rizar. Pol. zwadzic. Vng. Garazda/kodom. Ang. To chide, to scold.] Cicero de Ora. Quam estet cum eo Tarracine de amicula rixatus. Plin. his. cap. 2: Et ipsos inter se rixates, cœ. Rixantur herbea aride. Virg. de Re rustic. cap. 47: Andæ factæ: herbas rixantur, ac celum rumpuntur, quæm sequuntur. q Rixari de lana capit. Hatal. s. Epist. 19: Alter rixatus de lana sceppe captiva. Proverbium est in eos qui de re nihil disceptant.

R. ante O.
Robigo, ginit, sive Rubigo, s.t. Segestim morbus, est quæmam
iam vocant Galli, quo spicæ corrèntur, finalè crę, redduntur.
[1177] Jerakon, ieraricē. Gall. Natura de bledo, niente. Ital. Malitia
che viene alle biane per troppo humeri. Ger. Dir röte des Käse was
die heim rot und frödlich werden. Hisp. El auñulo quando se come-
bla el pan. Pol. Kajana iuzie albopesta. Vng. Zogia. Ang. Walling-
esferne. J. Virgil. Georg. ut malia culmos Esset robigo.
Robigalit, sive Rubigalis, lumen, fave rubigaliorum. Dies scilicet
erat, leptimo Calendas Majas celebrari solitus, telle festo, quo
Robigo deo sacra siebant, ut robiginem, sive (ut hodierni
loquimur) rubiginem à segestibus avertirent. Est autem ro-
bigo sive rubigo, ieraricē, Aristoreli, segestum morbus, quæmam
naylam vulgus Gallorum appellat, qua spicæ adiuvantur, pro-
fusus q. redduntur fratribiles. Varro lib. 1. de Re rust. cap. 11. Quarto
Robigum & Floram: quibus propriis neq. rubigo humera-
ta, atq. arbores corruptim: neq. non tempore vivere florent: ita q.
publice Robigo ferunt, & Robigalis: Floræ Indi, Floralia insti-
tuti. Plin. lib. 18. cap. 29: Tria tempora, suistibus mensubim
propriæ quod influuerunt ferias, diesq; festos, Rubigalis Flor-
alia, Vinalia. Rubigalia Numa constituit anno regni his-
decimo: quæ nunc aguntur ad Vt. Calend. Maii, quæ tunc
tunc feriæ legeret rubigo occupat.

Röbür, live Robor, oris, pen. cori. n. Propriè species est abo-
nis glandifera durißima. [רֹבֶר Rob. ægæt spic., ad 10 m. Gall. roure, chesue. Ital. rovere, mortia. Ger. Eschwein-Hilp. La-
tzina è robe arbol. Pol. Deb. Vng. Tiszas. Ilyg. Ang. Ash
tree.] Pla. lib. 16. cap. 2: Roborum vultus intacta, & coag-
tamusdo. Cic. a. de Divin. Itaq. perfracto falso sonus empsit
in robore, insculptis piseaturum literatum nos. Ibidem paulo
post: Quis robur ille cecidit, dolavit, inscriptus? Virg. l. Georg.
grave robur aratii. ¶ Per translationem famular pro sum
fontitudine. Cic. pro Fon. Equites tautum habueré atam, su-
atum roboris, &c. Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magni-
tudine & robore posita sunt. ¶ Caput de pro corpore fir-
mitate. [הַרְבֵּל הַלְּבָדָה ghebneh רַבְּבָה וְרַבְּבָה (vel) chrebah] MN ימינו תִּלְמָנָן antiah. יְזֵר, וְזֵר, גַּל.
Gill. Force, firmet. Ital. Forza, fermezza. Ger. Stärke. Hilp. force
requisita. Pol. Masa. Vng. Erő, hatálem. Ang. force, strength. G-
cer. pro Rose. Amer. Metalla, qui si iam iatis secessit, ac robusta
haberet, ipse pro Sexto Roscio dicaret. ¶ Denim omnium
rerum firmitatem, duritiamq. robur dicimus. Calum. liko.
Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accepta-
nitulum est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robustum
vocamus. Virg. lib. 7: æternaq. fetri Robora. ¶ Robustum
ste Festo, in carcere dicitur is locus quod precipitatus malefici-
orum genus: quod ante arcis robustis in cladebat. De
hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vox ando in a-
bullo carcere, ut pereatus, &c. Erat enim genus supplici, quod
idem Plautus in Penn. Codicem robustum vocat.